

Betænkning

over forslag til lov om ændringer i lov om folkeskolen.

(Afgivet af udvalget den 23. maj 1962).

Udvalget har holdt 5 møder og har herunder haft samråd med undervisningsministeren. Udvalget har modtaget deputationer fra Dansk Børnehaveråd og statens seminarium for småbørnslærerinder.

Undervisningsministeren har efter de i udvalget stedfundne forhandlinger stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1-7, som er tiltrådt af udvalget. Der henvises herom til de bemærkninger, som er anført ved de enkelte ændringsforslag.

Udvalget har indgående drøftet forslaget om indførelse af en 10. klasse i folkeskolen i tilknytning til 8. hovedskoleklasse og 9. klasse og har herunder navnlig været inde på spørgsmålet om, hvorvidt det måtte være muligt i en overgangsperiode at begrænse antallet af 10. klasser, således at oprettelse af sådanne klasser kun fandt sted, hvor der måtte vise sig et klart behov derfor, og hvor der kunne påregnes en rimelig klassekvotient.

Undervisningsministeren har i denne forbindelse udtalt, at det må påregnes, at der under hensyn til den almindelige tendens til forlænget skolegang under en eller anden form må anvendes lærerkræfter til dækning af det tilstedeværende behov for undervisning også i det 10. skoleår, og at det derfor må anses for nødvendigt at åbne mulighed for oprettelse af klasser i folkeskolen for dette skoleår. Ministeren finder det imidlertid naturligt, at oprettelse af 10. klasser i de førstkommande år — ikke mindst under indtryk af den herskende lærermangel — alene godkendes i tilfælde, hvor forholdene — herunder hensynet til de unges videre uddannelse og erhvervmæssige muligheder — klart taler derfor,

og under alle omstændigheder kun, hvor der vil kunne påregnes en tilmelding af mindst 10 elever. For de kommunale skolars vedkommende vil det endvidere som en overgangsordning kunne fastsættes, at spørgsmålet om godkendelse af skoleplaner, der indeholder bestemmelser om oprettelse af 10. klasse, i hvert enkelt tilfælde skal forelægges for ministeriet, uanset om godkendelsen af vedkommende kommunes skoleplan i øvrigt måtte være henlagt til skoledirektionen.

Udvalget er enig med ministeren i, at den almindelige udvikling inden for uddannelsesvæsenets område gør det påkrævet, at der tilvejebringes lovhjemmel for at godkende 10. klasser som en del af folkeskolen, og kan anbefale forslagets gennemførelse under forudsætning af, at antallet af 10. klasser i en overgangsperiode søges begrænset efter de af ministeren angivne retningslinjer.

Udvalget anser det endvidere for naturligt, at der på tilsvarende måde udvises tilbageholdenhed over for indstillinger om oprettelse af nye kommunale realafdelinger.

Ministeren har over for udvalget udtalt, at reglen i lov om ungdommens uddannelsesfond § 1, stk. 3, analogt vil kunne finde anvendelse på elever i 10. klasse.

Udvalget har tillige indgående drøftet de som en forsøgsordning foreslåede særlige klasser for børn under den undervisningspligtige alder.

Undervisningsministeren har over for udvalget udtalt, at formålet med disse klasser, der kun er tænkt for børn i det sidste år før optagelsen i 1. klasse, må være at søge at forberede børnene til den egent-

lige skolegang også derved, at de gøres fortløbende med den daglige tilværelse i skolen. Det følger heraf bl. a., at klasserne kun vil kunne etableres ved skoler, der i forvejen underviser de yngste årgange.

Forslaget har således et klart pædagogisk sigte. Hvorvidt der vil kunne meddeles en egentlig skolemæssig undervisning i disse særlige klasser, kan der ikke tages endelig stilling til på nuværende tidspunkt; men det er ministerens foreløbige opfattelse, at visse af de fag, som undervisningen i 1.-5. skoleår skal omfatte, vil være egnede for undervisning også i klasserne for børn under den undervisningspligtige alder, navnlig fagene sang og musik, rytmik og formning. Derimod bør man formentlig være mere varsom med at give undervisning i de egentlige kundskabsfag ikke mindst af hensyn til de børn, der ikke har mulighed for at deltage i arbejdet i klassen.

Under det forsøgsarbejde, der vil blive

indledet, såfremt lovforslaget gennemføres i den foreslåede skikkelse, er det hensigten kun at godkende oprettelse af forsøgsklasser i et omfang, der ifølge sagens natur må være af begrænset karakter. Det må være opgaven at finde de bedste former for en eventuel senere almindelig oprettelse af sådanne særlige klasser. Under hensyn til børnenes forskellige milieu og opvækstvilkår kan det ikke forventes, at en enkelt form vil være tilstrækkelig, og man bør undgå en ensretning.

Udvalget kan tiltræde denne udtalelse.

Udvalget har i forbindelse med en lang række spørgsmål til ministeren drøftet forholdet mellem folkeskolen og ungdomsskolen. Der henvises i denne forbindelse til ministerens som bilag optrykte besvarelse af to spørgsmål, stillet af udvalget.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af undervisningsministeren foreslåede ændringer.

Ændringsforslag.

Af undervisningsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) I indledningen ændres ordene „således som denne nr. 163 af 7. juni 1958 og“ til: „jfr. lovbekendtgørelse nr. 220 af 18. juni 1958 og lov“.

2) Nr. 3 affattes således:

„3. § 3, stk. 1, 2. og 3. punktum, affattes således:

„Kommuner, der ikke — alene eller gennem skoleforbund — har indrettet hovedskoleundervisning for det 8. skoleår eller 9. klasse, skal efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte regler afholde udgifterne til undervisning og læremidler for de i vedkommende kommune hjemmehørende børn, der i det 8. og 9. skoleår følger undervisningen i en anden kommunes 8. hovedskoleklasse, henholdsvis 9. klasse, eller på kursus af mindst 5 måneders varighed på en i henhold til lov om ungdomsskoler og aftenskoler m. v. anerkendt efterskole eller ungdomskostskole, for efterskolernes og ungdomsskolernes vedkommende dog kun i det omfang, hvori udgifterne ikke dækkes gennem de i lov om ungdomsskoler og aftenskoler m. v. fastsatte tilskud. Kommuner, der ikke — alene eller gennem skoleforbund — har oprettet 10. klasse, skal efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte regler afholde udgifterne til undervisning og læremidler for de i vedkommende kommune hjemmehørende børn, der følger undervisningen i en anden kommunes 10. klasse.“

3) Som nyt nummer indføjes efter nr. 9:

„0. I § 16, stk. 1, indføjes som nyt 3. punktum:

„I 5. skoleår kan det daglige timetal begrænses til 5 uden hensyn til, om det

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget er af teknisk karakter.

Til nr. 2.

Efter de nugældende bestemmelser i folkeskolelovens § 3, stk. 1, har kommuner, der hverken har oprettet 8. hovedskoleklasse eller 9. klasse, alene for 8. skoleårs vedkommende pligt til at afholde udgifterne til undervisning og læremidler for de i kommunen hjemmehørende børn, der følger kursus på en anerkendt efterskole eller ungdomskostskole, medens kommunerne for 9. skoleårs vedkommende — ligesom kommuner, der har indrettet 8. hovedskoleklasse, men ikke 9. klasse — alene har pligt til at afholde udgifterne til undervisning og læremidler for de børn, der følger undervisningen i en anden kommunes 9. klasse.

Ministeriet finder det rimeligt, at disse bestemmelser udvides, således at pligten til at bekoste undervisning og læremidler ved efterskole- eller ungdomskostskolekursus tillige omfatter det 9. skoleår. Det vil heretter efter omstændighederne kunne pålægges en kommune at betale for elevernes deltagelse i kursus i to på hinanden følgende skoleår, eventuelt i 9. skoleår alene.

I de tilfælde, hvor eleven deltager i flere kurser, vil det dog være en forudsætning for kommunens betalingspligt, for så vidt angår det andet og eventuelt efterfølgende kursus, at der ikke er tale om sammenfaldende eller ensartede kurser.

Den for 10. skoleår foreslåede ændring er i forhold til det i lovforslaget foreslåede af rent teknisk karakter.

Til nr. 3.

Efter de nugældende regler i folkeskolelovens § 16, stk. 1, skal det årlige timetal i hovedskolens 5.-7. skoleår, bortset fra de særlige i § 16, stk. 2, omhandlede tilfælde,

årlige timetal af 1200 timer nås, under forudsætning af, at det samlede timetal i 5.-7. skoleår ikke bliver under 3600 timer i alt.““

4) Nr. 10 affattes således:

„10. I § 16, stk. 3, ændres ordene „4 klokketimer daglig . . . ikke overstige 6 klokketimer daglig“ til: „4 klokketimer daglig i 1.-2. skoleår, 5 klokketimer daglig i 3.-4. skoleår og 6 klokketimer daglig i 5.-10. skoleår.““

5) Som nyt nummer indføres efter nr. 15:

„00. § 22, stk. 8, affattes således:

„Ret til at afholde realeksamen samt til at udstede beviser for denne eksamen tilkommer kommunale skoler, ved hvilke der i henhold til skoleplansbestemmelser er oprettet realafdeling, og kan af ministeren tilstås leder af private realskoler på et vist åremål og på nærmere af ministeren fastsatte betingelser.““

være mindst 1200 timer, svarende til 30 ugentlige timer i 40 uger årlig. Ved skoler, hvor skoleåret ikke omfatter fulde 40 uger, vil det i loven fastsatte timetal ikke kunne nås, medmindre det ugentlige timetal fastsættes til 31 timer eller derover.

De af læseplansudvalget for folkeskolen udarbejdede normaltimeplaner er imidlertid baseret på et ugentligt timetal for 5. skoleår på 30 timer, medens der for 6. og 7. skoleår er foreslået 33 ugentlige timer.

Til nr. 4.

Efter de nugældende bestemmelser i folkeskolelovens § 16, stk. 3, kan undervisningsministeren, henholdsvis skoledirektionen, alene tillade afvigelse fra de for 5.-9. skoleår fastsatte regler om skoledagens maksimale længde, medens de tilsvarende regler for 1.-4. skoleår er ufravigelige.

Dette har bl. a. medført, at der ved skoler, der samler børnene fra fjernere beliggende dele af en kommune, må indrettes særskilt befordring af børnene i de yngste årgange, hvorved bemærkes, at der ved de i lovens § 50, stk. 1, foreskrevne regler om indretning af befordring for børn, hvis hjem ligger i en bestemt afstand fra skolen, skelnes mellem børn i 1.-3. skoleår på den ene side og børn i 4. og følgende skoleår på den anden side.

De heraf flydende ulemper og merudgifter er blevet forøget i takt med den stadig mere omfattende centralisering af skolevæsenet i landkommunerne. Det må derfor anses for ønskeligt, at der i lighed med, hvad der var tilfældet for landkommunerne efter den tilsvarende bestemmelse i folkeskoleloven af 1937 § 20, stk. 2, åbnes adgang til at godkende afvigelser fra reglerne om skoledagens længde, også for så vidt angår 1.-4. skoleår.

Til nr. 5.

Efter de nugældende bestemmelser i § 22, stk. 8, kan ret til at afholde eksamen samt til at udstede beviser for denne eksamen af ministeren tilstås kommunale eller private skoler på et vist åremål og på nærmere af ministeren fastsatte betingelser.

Fra statskonsulenten i sager vedrørende folkeskolen og seminarierne har ministeriet modtaget indstilling om, at denne bestem-

Bet. o. lovf. om ændr. i l. om folkeskolen.

melse ændres, således at eksamensretten automatisk tilkommer en kommunal skole, når der ved denne godkendes oprettet en realafdeling.

Statskonsulenten har herved henvist til, at det må forekomme både urimeligt og overflødigt, at eksamensretten skal søges af en af kongen (skoledirektionen) udnævnt skoleleder, idet det må forudsættes, at den indstillende og den kaldende myndighed har taget i betragtning, at vedkommende vil være i stand til på betryggende måde at lede skolen med dens fulde udbygning.

Ministereren kan tilslutte sig dette synspunkt.

Til nr. 6.

Da lovforslagets bestemmelse om, at beslutning om ekspropriation for landkommunernes vedkommende skal godkendes af skoledirektionen, kan give anledning til usikkerhed med hensyn til, hvornår ekspropriationsbeslutningen bliver retligt virksom, og dermed med hensyn til tidspunktet for klagefristens påbegyndelse, foreslås det, at den omhandlede bestemmelse udgår af lovforslaget.

Ændringsforslaget er i øvrigt af rent teknisk karakter.

Til nr. 7.

Ændringsforslaget er af rent teknisk karakter.

6) I nr. 25 udgår ordene „For landkommunernes vedkommende skal beslutning herom godkendes af skoledirektionen“, og ordet „landsbyggeloven“ ændres til: „bygge- lov for købstæderne og landet“.

Til § 2.

7) Efter „lov nr. 160 af 18. maj 1937 om folkeskolen“ indsættes: „jfr. lovbekendtgørelse nr. 220 af 18. juni 1958“, og ordene „de i indledningen til nærværende lov nævnte love“ ændres til: „lov nr. 235 af 10. juni 1960“.

K. B. Andersen.

Dupont,
formand.

Lis Groes.

Holger Hansen.

Poul Hansen (Grenå).

Hougaard.

Edv. Jensen.

Kolbjørn.

Axel Kristensen.

O. Mathiasen.

Axel Ivan Pedersen.

Ellen Strange Petersen.

Ellen Poulsen.

Raunkjær.

Else-Merete Ross,
næstformand.

Astrid Skjoldbo.

Poul Thomsen.

Bilag.**UNDERVISNINGSMINISTERIET**

København, den 9. maj 1962

I besvarelse af de af det ærede udvalg i skrivelse af 17. april 1962 (F.123-bil.1) stillede spørgsmål skal man herved meddele følgende:

Spørgsmål 1.

- a. Hvilke oplysninger kan der gives om arbejdet med at føre en ny ungdomsskolelov ud i livet?
- b. Hvilke årlige timetal vil 10. klasser under ungdomsskoleloven kunne få?

Svar: ad a) Ifølge ungdomsskolebestemmelserne i lov om ungdomsskoler og aften-skoler m. v. har alle unge mellem 14 og 18 år krav på hvert år at modtage et detaljeret tilbud om ungdomsskoleundervisning, og enhver kommune har pligt til at sikre de unge, der modtager undervisningstilbuddet, den ønskede undervisning enten i kommunens egen ungdomsskole eller — hvis der har meldt sig færre end 10 unge og kommunen ikke selv ønsker at oprette ungdomsskole — i den nærmeste ungdomsskole.

Da ovenstående forpligtelse alene gælder den almene ungdomsskole — indtil et af undervisningsministeriet i oktober 1960 nedsat pædagogisk arbejdsudvalg for ungdomsskolen har udtalt sig nærmere om bl. a. indholdet af de 2 nye ungdomsskoleformer — vil det formentlig være hensigtsmæssigt at besvare det ærede udvalgs spørgsmål for hver af de 3 ungdomsskoleformer for sig samt for ungdomsskolearbejdet som sådant under ét.

*Vedrørende den almene ungdomsskole
(1. ungdomsskoleform).*

Arbejdet med denne ungdomsskoleform er udført af

- I. Ungdomsskoleudvalg, kommunalbestyrelser, amtsungdomsnævn og statskonsulenten for ungdomsundervisningen.
- II. Det pædagogiske arbejdsudvalg for ungdomsskolen.

Ad I. Her kan nævnes:

A. Fremgangen i elevantal og skoleantal:		
1959-60..	18.361	308
1960-61..	19.346	362
1961-62..	ca. 25.000	ca. 415 (ca. 600 kom.)

B. Antallet af heltidsansatte konsulenter for ungdomsundervisning med et amt som virkeområde:

1959-60... i alt	3
1960-61... i alt	6
1961-62... i alt	9

C. Kursusvirksomheden i amterne for ungdomsskolens medarbejdere:

1959-60 ...	3 amter med kursus
1960-61 ...	9 amter med kursus
1961-62 ...	14 amter med 2-4 dages kursus
1962-63 ...	21 amter med 3 dages kursus for lærere samt weekendkursus for ledere.

Ad II. Det pædagogiske arbejdsudvalg for ungdomsskolen vil antagelig i juni/juli 1962 afgive forslag til en undervisningsvejledning for den almene ungdomsskole. Vejledningens hovedafsnit vil antagelig blive:

- A. Den almene ungdomsskoles idé og opgaver. Placeringen blandt undervisningsmulighederne.
- B. Planlægning, ledelse og administration. (Detaljerede oplysninger til udvalg og ledere).
- C. Om at undervise i den almene ungdomsskole.
- D. Fag og fagrække: Detaljerede oplysninger om 15-20 ungdomsskolefag. For hvert fag: formål og motivationer. Undervisningens indhold og omfang. Kursusforslag (detaljerede). Undervisningsmetodiske anvisninger. Hjælpemidler.
- E. Ungdomsskolens fritidsforanstaltninger:
 1. Ungdomsskoleklubben.
 2. Lejrskole — sommerskole.
 3. Supplerende arrangementer.

Vedrørende den 2-årige skoleform — svarende til folkeskolens 8. hovedskoleklasse eller 9. klasse (2. ungdomsskoleform).

Pædagogisk arbejdsudvalg vil antagelig i maj/juni 1962 afgive indstilling om I) „forpligtelsestidspunktet“ for kommunerne og forslag til II) en mindre vejledning om skoleformens etablering og undervisning.

Ad I. „Forpligtelsestidspunktet“. Udvalget vil antagelig indstille, at 1. august 1962 fastsættes som det tidspunkt, fra hvilket lovens § 1, stk. 2, forpligter landets kommuner, for så vidt angår denne skoleform.

Ad II. Vejledningen om skoleformens A) etablering og B) undervisning.

- A. Omfatter oplysninger om timetal, fag og fagrække, skoleplacering (eksempler med kommentarer) og samarbejdet med folkeskolen.
- B. Er et supplement til de for folkeskolen udsendte undervisningsvejledninger m. v. Hovedafsnittene bliver: Dansk. Regning. Orienteringsfag. Valgfrie fag. Statskontrollerede prøver.

Vedrørende den erhvervsprægede ungdomsskole (3. ungdomsskoleform).

Pædagogisk arbejdsudvalg for ungdomsskolen forbereder 3 hovedlinjer i den erhvervsprægede ungdomsskole:

- I. Industri- og Specialarbejderlinjen.
- II. Linje for huslige erhverv.
- III. Landbrugslinjen.

Ad I. Udvalget vil antagelig anbefale 1. august 1963 som „forpligtelsestidspunkt“ for kommunerne — men for 1962-63 stræber man efter at kunne udgive ret detaljerede undervisningsplaner for uddannelse til beskæftigelser i

- A. Landtransport-branchen.
- B. Bygge- og anlægsvirksomhed.

Udvalget forbereder også planer vedrørende jern- og metalbranchen, beklædningsindustrien samt handel og kontor, men når næppe egentlige resultater før hen på efteråret.

Ad II. Udvalget er i færd med en egentlig kortlægning af alle beskæftigelser, uddannelser m. v. — „Forpligtelsestidspunkt“ for kommunerne: antagelig 1. august 1963.

Ad III. Efter forsøg med en landbrugslinje 1961-62 i Maribo amt (omfattende 73 kommuner — på 11 centralskoler) har udvalget udarbejdet en detaljeret undervisningsplan omfattende 2×144 timers erhvervsuddannelse, som kan danne grundlag for undervisningen 1962-63. Hvis udvalget inden sommeren kan nå at udarbejde en egentlig etableringsvejledning, vil „forpligtelsestidspunktet“ for kommunerne muligvis kunne fastsættes til 1. august 1962, ellers 1. august 1963.

Vedrørende ungdomsskolearbejdet i sin helhed.

- I. Pædagogisk arbejdsudvalg for ungdomsskolen har i februar d. å. afgivet indstilling om udsendelse af et vejledningsmateriale til alle børn i løbet af 7. skoleår (jfr. ungdoms- og aftenskolelovens § 10) — indstillingen var ledsaget af et forslag til vejledningsmateriale.
- II. Udvalget vil i forsommeren 1962 antagelig afgive indstillinger vedrørende følgende spørgsmål:
 - A. Uddannelse af ungdomsskolelærere på Danmarks lærerhøjskole.
 - B. Indretning og udformning af hensigtsmæssige lokaler for ungdomsskolen.
 - C. Anvendelse af ungdoms- og aftenskolelovens frieftermiddagsbestemmelse (§ 1, stk. 3).
 - D. Tilskud til undervisningsmateriel i den erhvervsprægede ungdomsskole.
 - E. Ansættelse af konsulenter for ungdomsundervisningen i de enkelte amter.

Ad b) Medens der som ovenfor nævnt i ungdomsskoleloven (§ 2, litra c, punkt 3) er hjemmel til at oprette en 2-årig ungdomsskole svarende til folkeskolens 8. hovedskoleklasse eller 9. klasse, findes der ikke direkte i loven hjemmel til at oprette en ungdomsskole svarende til en 10. klasse. Der er dog næppe i loven noget til hinder for, at der for elever, der har gennemgået 9. klasse, og for andre interesserede unge kan etableres en almen ungdomsskoleundervisning med et omfang og indhold svarende til en 10. klasse, men det må indrømmes, at det — på et tidspunkt, hvor der endnu ikke er kommet gang i udbygningen af en til undervisningen i 8.-9. klasse svarende undervisning inden

for ungdomsskolens rammer — nok vil tage nogen tid, inden man bliver i stand til at løse den her foreliggende opgave på ungdomsskolebasis.

Spørgsmål 12.

Hvad vil en økonomisk ligestilling af folkeskolens elever i 8. og 9. og 10. klasse med efterskoleelever koste, jfr. de i betænkningen om ungdommens uddannelsesfond fra samlingen 1960-61 givne oplysninger om den gennemsnitlige støtte pr. efterskoleelev?

Svar: Indledningsvis bemærkes, at man har opfattet det ærede udvalgs spørgsmål således, at der ønskes en beregning af den samlede årlige udgift for staten, der vil være forbundet med at yde det nuværende antal elever i 8.-9. klasserne og det forventede antal elever i 10. klasserne samme gennemsnitlige støtte til bestridelse af udgifterne ved undervisning og ophold (leveomkostninger) som den, der ydes efterskoleeleverne i henhold til § 39 i lov om ungdomsskoler og aftenskoler m. v.

Under hensyn til, at undervisningen i folkeskolen er vederlagsfri, medens efterskoleeleverne i princippet selv må afholde udgifterne til såvel undervisning og læremidler som ophold på skolen, har man ved beregningen taget som udgangspunkt, at tilskuddet til efterskoleeleverne ydes *fortrinsvis* til dækning af udgifterne ved undervisning og læremidler, medens forholdet i virkeligheden er det, at tilskuddene — bortset fra tilfælde, hvor den pågældende elev ikke har opnået statstilskud, men alene kommunetilskud — anses for ydet til dækning af den *samlede* godkendte elevbetaling, omfattende betaling for såvel undervisning som ophold, hvorimod der ikke ydes tilskud til anskaffelse af læremidler.

Beregningen kan herefter foretages således:

Den for skoleåret 1959-60 godkendte elevbetaling udgjorde 220 kr. månedlig (heraf 80 kr. for undervisning og 140 kr. for ophold). Udgifterne til læremidler m. v. kan anslås til 40 kr. månedlig pr. elev, jfr. undervisningsministeriets cirkulære af 6. april 1962 om hverdstøttelse til elever på de private efterskoler. Antallet af elever i samme skoleår udgjorde ca. 9.600, hvis ophold på efterskole gennemsnitligt har

strakt sig over 5 måneder. Den samlede udgift ved efterskoleophold i 1959-60 kan herefter opgøres til: $260 \text{ kr.} \times 5 \times 9.600 = 12.480.000 \text{ kr.}$ Heraf andrager de samlede udgifter til undervisning og læremidler $120/260 = 5.760.000 \text{ kr.}$ (og de samlede udgifter til ophold $140/260 = 6.720.000 \text{ kr.}$).

Idet den samlede offentlige støtte til efterskoleophold i skoleåret 1959-60 udgjorde ca. 8 mill. kr., og denne støtte som foran nævnt anses for ydet fortrinsvis til dækning af udgifterne ved undervisning og læremidler, har den samlede støtte til dækning af opholdsudgifterne udgjort $(8.000.000 \div 5.760.000) \text{ kr.} = 2.240.000 \text{ kr.}$ eller pr. elev 233 kr.

For skoleåret 1961-62 kan det tilsvarende beløb anslås til ca. 250 kr.

Under hensyn til, at skolegangen i folkeskolens klasser strækker sig over 10 måneder, mens et efterskoleophold som nævnt normalt har en varighed af 5 måneder, vil en økonomisk ligestilling af de to elevgrupper herefter forudsætte et gennemsnitligt årligt tilskud på ca. 500 kr. pr. elev i folkeskolens klasser. Det bemærkes dog herved, at det gennemsnitlige støttebehov må antages at være væsentlig ringere for folkeskoleelevernes vedkommende, da de sædvanligvis vil kunne blive boende hjemme under deres fortsatte skolegang. Ministeriet råder imidlertid ikke over tilstrækkelige oplysninger til konstatering af, i hvilket omfang dette forhold bør medføre en reduktion af det beregnede beløb på 500 kr. årligt, og man har derfor lagt dette beløb til grund ved opgørelsen af de samlede udgifter.

Antallet af elever i 8. hovedskoleklasse og 9. klasse (og i 4. eksamensfri mellemklasse) i skoleåret 1961-62 er foreløbigt opgjort til ca. 23.100. Med tillæg af et forventet antal elever i 10. klasse ville det samlede elevtal næppe have oversteget 24.000.

Den samlede årlige udgift ved en støtteordning af den omhandlede karakter ville således for skoleåret 1961-62 have udgjort ca. 12 mill. kr., svarende til en udgift for staten på 9 mill. kr., såfremt der fra statens side skulle ydes refusion med 75 pct., jfr. § 1, stk. 3, i lov om ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed.

Det bemærkes, at den i denne lovbestemmelse omhandlede stipendieordning,

hvorefter der af uddannelsesfonden inden for et samlet årligt beløb af 4 mill. kr. ydes refusion af kommunale stipendier til fortsat skolegang, omfatter såvel 8. og 9. klasse som den 3-årige realafdeling, og at antallet af

elever i denne sidstnævnte skoleafdeling (og i 4. eksamensmellemskoleklasse og realklassen efter den hidtidige ordning) for skoleåret 1961-62 foreløbigt er opgjort til ca. 88.200 elever.

K. Helveg Petersen

/ Hans Kjems.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om folkeskolen.
